

**MOLUNAT - ILOK,
1400 KILOMETARA,
59 SATI, 49 MINUTA
I 41 SEKUNDA.
I SAMO SAT I POL
ODMORA**

Ian To

Bilo je gadno. Halucinirao sam. Ali, nisam si smio dopustiti mnogo spavanja, osobito ne na biciklu

Najradije bih se sada zaletio u Dunav, kaže Ian. A na pitanje želi li sada, nakon svega, pojesti jedan vruć burek, odgovara: Ne. Čevapčići. Ili čvarci. Nešto od toga...

✍ Nikola Patković
📷 Emica Elvedi/
Hanza Media

Sat je pokazivao 20.50 sati. Na parkiralištu ispred iločkog hotela Dunav sve je bilo spremno za pobjednički ulazak u ciljnu ravninu drugog izdanja ultramaratonske biciklističke utrke kroz Hrvatsku - Hard Cro. Mala skupina ljudi - petorica muškaraca iz organizacije utrke, potpisani novinar i fotoreporterka te jedna gospođa sa svoje dvije malene kćeri.

Svi smo s nestrpljenjem i uzbuđenjem čekali da se ispred nas pojavi Ian To - čovjek stroj, kako ga je opisao Mladen Gaćeša iz organizacije utrke. Svi smo u tom trenutku na Live trackingu gledali GPS točku koja je označavala Iana negdje na ulazu u Ilok, i svima je bilo jasno da će taj 37-godišnji En-

➔ nastavak na sljedećoj stranici

glez uspjeti u svojem naumu - odvesti oko 1400 km biciklom kroz Hrvatsku za manje od 60 sati.

No, tada se na Live trackingu počelo nešto čudno događati. Ian se odjednom našao na području Principovca, a GPS se zaustavio. Nakon toga je opet krenuo pa stao, pa se malo vozio uokolo, ali nikako da krene u smjeru Dunava i istoimenog hotela na njegovoj desnoj obali. Ivan Rogić, uz Kornela Boroša, organizator utrke, i ostali iz logistike pomislili su da mu se ugasio mobitel te kako ne može pratiti rutu, ali nitko se nije previše uzbudio. Potrajalo je nekoliko minuta dok Ian nije krenuo pravim smjerom. Za to vrijeme crni oblaci zaokružili su nebo iznad nas i očekivali smo svaki trenda se po nama prolije pljusak. Sat je pokazivao 21.08 sati kada je Ian To ušao u cilj.

Od ponedjeljka u 9.18 sati, kada je startao u Molunatu, do srijede u 21.08 sati, kada ju je završio u Iloku, kroz Hrvatsku je na svom biciklu prevalio put od 1425,4 km. Trebalo mu je za to 59:49.41 sati, u prosjeku 23,82 km/h. U dva i pol dana provezao se biciklom kroz cijelu Hrvatsku, i za to vrijeme uhvatio tek sat i pol vremena sna. Definitivno - čovjek stroj. No, trenutak nakon ulaska u cilj pokazat će se da je ipak, prije svega, čovjek. Gospođa i njezine dvije malene kćeri koje smo spomenuli na početku teksta, bile su njegova supruga Sarah te kćeri Elise i Amelia. Iscrpljen od duge, ekstremne vožnje i gotovo jedna stojeći na nogama, Ian je s puno emocija dočekao susret sa svojom obitelji.

LAKO? NARAVNO DA NIJE...

Oduševljeni su bili i organizatori, kao i dvojica Ianovih prijatelja koji su pomagala organizatorima. Svi redom jedva su dočekali stisnuti ruku ovom ultimativnom heroju i čestitati mu na sjajnom ostvarenju, ali sve nas zanimalo je i što se događalo kada je došao u Ilok. Zašto je odjednom stao?

- To je bila šala. Prošle godine krepao mi je telefon i vozio sam se okolo tražeći hotel Dunav, pa sam ovaj put odlučio malo se našaliti i onda sam se namjerno vozio okolo prije nego što sam došao do cilja - nasmijao je Ian sve okupljene, kazavši kako je iza njega fantastična utrka te se pritom zahvalio brojnim biciklistima koji su mu se usput pridruživali, razgovarali s njim i davali mu podršku na određenim dionicama. U jednom trenutku rekao je kako bi se najradije zatrčao i bacio u Dunav da se malo osvježi, a kada je upitan bi li sada možda pojeo burek, spremno je odgovorio:

- Ne. Čevapčići. Ili čvarci. Nešto od toga.

Kako i zašto? To su pitanja na koja vjerojatno svi mi, obični smrtnici, kojima nikada ne bi palo na pamet upustiti se u ovako ekstremnu situaciju, žele čuti odgovor od Iana.

- Naravno da nije lako. Nimalo. Ali, iza toga stoji mnogo teškog rada i napornih priprema, mnogo odricanja i potpuna posvećenost bicikliranju. Ja treniram zaista mnogo, a uoči utrka poput ove, i po 10 sati dnevno, pri čemu kombiniram - jedan dan brzinu, a drugi dan duljinu. Zašto? Zato što jednostavno obožavam voziti bicikl - govori pobjednik i druge utrke Hard Cro, koja je svoje prvo izdanje doživjela prošle godine. Ruta je bila ista, samo što je natjecatelj bilo dvostruko više. Tada su se prijavili praktički svi koji se u Hrvatskoj bave ultramaratonskim bicikliranjem. Ovaj put nije ih bilo toliko, ali stigli su natjecatelji iz susjednih nam zemalja te Velike Britanije i Austrije - 21 muškarac i dvije žene.

- Hard Cro dotiče sve četiri krajnje točke naše države - Prevlaku, Savudriju, Sveti Martin i Ilok, s time što je start bio iz Molunta, jer je malo komplicirano bilo logistički krenuti s Prevlake. Pravila su vrlo jednostavna. Kada biciklist starta ima 110 sati vremena da stigne do cilja u muškoj kategoriji do 50 godina, a stariji muškarci te žene imaju 120 sati. Dvije su kontrolne točke, prva je Savudrija, gdje trebaju stići u roku 55, odnosno 60 sati, a u Sveti Martin u roku 85, odnosno 93 sata - pojašnjava nam Ivan Rogić, jedan od organizatora utrke koja je specifična i po tome što vozači nemaju nikakvu potporu.

- Prepušteni su sami sebi, a sami biraju i rutu, jer ona nije definirana, osim navedenih kontrolnih točaka. Jedino moraju poštivati

pravilo da to nisu brze ceste i autoceste. Sami brinu o svojoj logistici, navigaciji, hrani, sami taktiziraju, određuju svoj ritam, hoće li, koliko i gdje spavati... Za ovakav oblik biciklizma treba dosta iskustva i opasan je ako osoba nije dovoljno iskusna - kazao je Rogić.

Ian, pak, ima i više nego dovoljno iskustva. Bicikliranjem se počeo baviti još kao tinejdžer, a onda je 2008. godine, nakon što se oženio, prekinuo s karijerom. Došla su i djece pa vremena za bicikl nije bilo kao prije, i

onoliko koliko bi trebalo. No, 2014. godine odlučio je oživjeti karijeru. Počeo je s kraćim rutama i malo pomalo ih podizao. Usput je skinuo 12 kilograma viška koje je nakupio tijekom stanke, a prošle godine odlučio je krenuti na utrke. Prvo u Italiji na 2200 km, potom Hard Cro, a oda u Švedskoj utrka od 2000 km. Ove godine već je odvezao jednu utrku u Italiji, a ovojedna mu je druga u 2017. godini. Prošle godine Hard Cro je osvojio stigavši do Iloka za 67 sati. Za ovu si

je zacrtao vrijeme spustiti ispod 60 sati.

- Najteže mi je bila prvu noć, kada sam ušao u Liku. Osjećao sam se loše zbog nesanice, koja je općenito najveći problem - priča nam Ian, dok gledamo ozljede na koljenu i laktu.

- I to sam zaradio negdje u Lici. Bili su neki radovi na cesti pa su radnici postavili prepreke koje nisu uklonjene, ja sam baš ne-

što gledao u mobitelu i na blagom spustu udario u nešto što nisam vidio. Poderao sam se u predjelu koljena i lakta, udario rame, ozlijedio bedro, i to je to. Ustao sam i nastavio dalje. Važno je da se mojem biciklu nije dogodilo ništa strašno - smije se simpatični Englez, koji je zbog bicikliranja privremeno zamrznuo i svoju profesionalnu karijeru. Inače radi kao freelancer u građevini, i to kao poslovni arhitekt, odgovoran za strategiju i poslovnu transformaciju, koja uključuje promjene tehnologije.

7,5 DECILITARA VODE NA SAT

Međutim, taj mu je posao sada u drugom planu, jer se odlučio ozbiljnije baviti bicikliranjem pa veći dio vremena provodi trenirajući i utrkujući se, s ciljem da pobijedi i tako privuče pozornost nekih bogatih sponzora koji bi ga financijski podržali u nastavku karijere. Trenutačno veći dio toga financira sam.

“

Ja treniram zaista mnogo, a uoči utrka poput ove i po 10 sati dnevno, pri čemu kombiniram - jedan dan brzine, a drugi dan duljinu. Zašto sve to radim? Zato što jednostavno obožavam voziti bicikl

**OBIŠLI SU
CIJELU ZEMLJU**
Ultramaratonska
biciklistička utr-
ka kroz Hrvatsku
Hard Cro u samo
dva i pol dana
prevali više od
1400 kilometara
- od Molunata do
Iloka

od pedala, stražnjica od sjedala, a ostalo od pada i napora. No, neću sada spavati 30 sati u komadu, ako je netko to pomislio. Ne, probudit ću se ujutro oko 7,30 sati i postupno se vraćati u rutinu.

U Hrvatsku je prvi put došao prošle godine zbog Hard Croa, a nakon toga našu je domovinu posjetio još devet puta, jer mu se iznimno svidjela, a upoznao je i mnogo novih prijatelja pa danas puno toga zna i o čevapima i o čvarcima.

Kad smo se vozili automobilom od Osijeka prema Iloku kako bismo ga tamo dočekali, s Ianom smo se nekoliko puta susreli na cesti kako bi kolegica fotoreporterka napravila i poneki kadar iz utrke s prepoznatljivim slavonskim motivima. Činjenicu da je u Hrvatskoj stekao popularnost i prijatelje potvrdio nam je i jedan vukovarski biciklist koji ga je dočekao kod Vodotornja i odvezao se s njime do Memorijalnog groblja, usput nam kazavši kako ga je samo došao pozdraviti. Ian se u Hrvatsku dolazio pripremati i za ovogodišnju utrku, pa se hvali kako zna sva mjesta kroz koja prolazi na ruti od 1400 km. Vjerojatno će se vratiti i dogodne, a misli da bi utrku mogao odvesti i za 55 sati, što bi uključivalo prvih 40 sati bez odmora. Sljedeći izazov mu je utrka Transcon-

Svi doživljavaju trenutke kada se zapitaju nastaviti ili odustati. Ako ne završiš utrku, možeš osjećati sram, a s druge strane, ako počneš forsirati, možeš i nastradati

tinental, koja starta 28. srpnja u Belgiji, a onda slijedi 4000 km dug put preko Italije, Njemačke, Slovačke i Rumunjske do Grčke. Nakon toga, odvest će i 1400 km od juga do sjevera Engleske, gdje također želi oboriti rekord od 44 sata i 4 minute, no "sveti cilj" mu je, kao i svim ultramaratoncima svijeta, RAAM - Race across America, najteža biciklistička utrka na svijetu, koja se vozi između dviju američkih obala, u dužini od 3.000 milja, kroz 12 saveznih država. Pobjedom i rezultatom na utrci kroz Hrvatsku Ian se kvalificirao za nastup na RAAM-u.

OVO MOŽE MALO LJUDI NA SVIJETU

- Da, ali ne samo on, već svi oni koji su našu utrku završili unutar 80 sati. RAAM je sinonim za ultramaratonske utrke, i mi smo iznimno ponosni na to što su nas njegovi organizatori prepoznali već nakon prve godine postojanja. Vrlo im se svidio naš format, kazali su da imamo potencijala, i odlučili su našu utrku uključiti u kvalifikacije za RAAM. Njihova je utrka, inače, s potporom, pa na nju dolaze cijeli timovi s bogatim sponzorima, što je vjerojatno i najveći problem brojnim biciklistima svijeta. Zbog toga se, uostalom, i iznimno razvio ovaj model utrka bez potpora, jer je znatno jeftiniji - rekao nam je Rogić, koji se s Borošem u organizaciju Hard Croa upustio "jer imamo scenu takvog bicikliranja, ali ne i takve utrke, nego kraće, na rutama od 200 do 600 km, što je više kao nekakvo avanturističko druženje i dostizanje granica".

- No, u svijetu ima mnogo takvih biciklista i htjeli smo ih dovesti u Hrvatsku, kao što takve utrke imaju i druge europske zemlje. Interes nam je privući što više stranaca, a Ian nam je najbolja moguća pozivnica, jer je učinio nešto fascinantno i, vjerujem, za druge bicikliste izazovno. Ne znam koliko će godina proći do trenutka kad će to opet netko napraviti, jer malo je ljudi u svijetu koji mogu učiniti to što je on učinio - istaknuo je Rogić. ✓

Nas je, pak, zanimalo događaju li mu se krize za vrijeme utrka i kako to prevladava. Odgovara kako dođu trenuci kada se čovjek zapita zašto to radi, ali - odustajanja nema.

- Svi doživljavaju takve trenutke kada se zapitaju nastaviti ili odustati, no to je slučaj s dvije strane medalje, gdje je riječ o ponosu i sramu. Ako ne završiš utrku, možeš osjećati sram, a s druge strane, ako počneš forsirati, zbog ponosa možeš i nastradati. Pokušavam na sve racionalno gledati. Recimo, u Italiji sam osjećao najveću bol, ali sam pobijedio zbog ponosa. Kada se prijavim, fokusiram se na utrku, jer se želim natjecati. Ne dolazim turistički se voziti i samo završiti utrku, nego i pobijediti. Prolaziš kroz gadne uvjete, događaju se i halucinacije, ali ne smijem si dopustiti mnogo spavanja, osobito ne na biciklu - smije se Ian. Tijekom utrke vrlo malo jede. Konkretno, ručao je samo u Savudriji, gdje je nakon prvih 700 km neprestane vožnje odspavao sat i pol vremena, otuširao se i pojeo burek.

- Nisam mnogo jeo tijekom utrke jer sam imao i želučanih problema pa sam uglavnom bio na dječjim lizalicama i ledenim sladoledima. No, zato pijem mnogo vode. Nastojim u jednom satu popiti oko 7,5 dcl vode. Kilaža mi nije problem, jer često treniram, pazim na unos hrane pa i nakon ovakvih utrka ne osjećam neki gubitak težine. No, kalorija sam vjerojatno izgubio oko 40.000 - pričao nam je vidno umorni Ian, kazavši nam i kako osjeća bolove u cijelome tijelu.

- Sve me boli. Ruke od guverнала, stopala

NE PROPUSTITE

NAJČITANIJI ROMANI
MARIJE JURIĆ ZAGORKE
NAKON DUGO VREMENA
PONOVO NA KIOSCIMA!

SAMO
19⁹⁰
KN

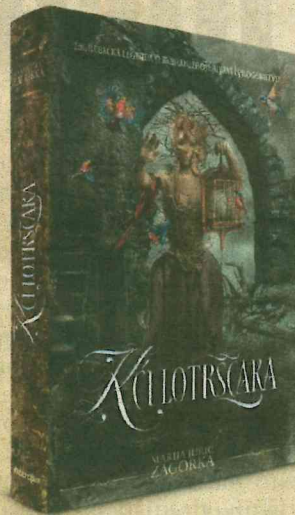
GRIČKA VJEŠTICA

NAJPRODAVANIJIA SAGA SVIH VREMENA U HRVATSKOJ!

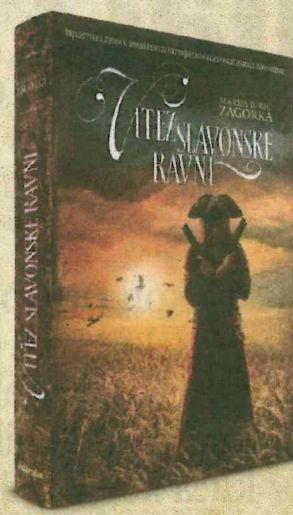

PLAMENI INKVIZITORI

POVIJESNO-LJUBAVNA PRIČA O TRI PARA ČIJE SE SUDBINE
MEĐUSOBNO ISPREPLEĆU U MRAČNOM VREMENU INKVIZICIJE.

KĆI LOTRŠČAKA
SLAVNI ZAGORKIN
ROMAN ČIJA SE
UZBUĐLJIVA PRIČA
ISPREPLEĆE S NAJLJEPŠIM
ZAGREBAČKIM
LEGENDAMA.

**VITEZ SLAVONSKE
RAVNI**
ROMAN O TAJANSTVENOM
JUNAKU U BORBI
PROTIV RAZBOJNIČKIH
BANDI KOJE HARAJU
SLAVONIJOM.

**U prodaji na kioscima Tiska
i Novina do 4. srpnja***

* KOLIČINE SU OGRANIČENE